

Humor

Grof Geschud

BROEDEN

wo 8 december 2021 | 20u
Stadsschouwburg

Wat blijft over als je de liefde tussen ons weg haalt?

“Iedereen heeft weleens met een wanhoopsdaad vol liefde de ander proberen overtuigen van je hartstocht voor die persoon, om dan compleet in je blootje te worden gezet! Omdat het voor die ander al lang is afgerond, er geen sprake meer is van verliefdheid bij hen.” Het is maandagavond en voor mijn neus zitten Lander Severins en Myrthe van Velden. Samen vormen ze sinds 2015 het cabaretduo Grof Geschud. Lander zwaait wild met zijn armen in het rond en in zijn ogen fonkelen pretlichtjes wanneer hij deze zinnen op tafel smijt. Hij ziet de humor van de situatie in, ooit wachtte hij Myrthe op met een bord en een roos in vliegveld Zaventem. Iedereen kent inderdaad zo'n verhalen maar weinigen kruipen later samen het podium weer op. Je leest het goed: in *Broeden* proberen twee jonge ex-geliefden uit te pluizen wat ze in godsnaam nog samen op het toneel te zoeken hebben. Zes jaar geleden vormden ze een duo, gaandeweg werden ze verliefd en ondertussen zijn ze weer uit elkaar.

Wat kan het publiek verwachten wanneer ze naar jullie nieuwe voorstelling *Broeden* komen kijken?

Myrthe van Velden: Onze voorstelling *Lijmen* (2019) was als een caleidoscoop over onze relatie, deze keer kijken we onze breuk recht in de ogen.

Lander Severins: Eigenlijk is *Broeden* ook een ode aan de liefde maar dan verteld door 2 makers waarbij die liefde is mislukt. Het zijn net de littekens op uw hart die de liefde zo waanzinnig waardevol maken, toch? Dat is het leven.

Het is bijzonder dat jullie stuk over de relatie *Lijmen* heet en dat over de breuk *Broeden*, wat is het idee achter die contradictie?

Severins: In *Lijmen* gingen we op zoek naar de kern van onze relatie, waarom we toch voor elkaar kozen ondanks alle miserie en alle stokken die we in elkaars wielen staken. Het was de poging om alle scherven die we in elkaars hart hadden geklopt terug te lijmen tot een mooie vaas. Dat is uiteindelijk niet gelukt maar ondertussen zaten wij wel te broeden op het nest van onze toekomst. Wij hebben een hond geadopteerd,

**“EEN CABARET-
VOORSTELLING SPEELT
ZICH CONTINU AF OP DE
GRENS TUSSEN THEATER
EN COMEDY. BIJ GROF
GESCHUD IS HUMOR
NOOIT HET DOEL MAAR
ALTIJD EEN MIDDEL TOT
ONTROERING.”**

een appartement gedeeld en een theaterzaal gebouwd. We zitten nog met ons nest en wat gaan we daar in godsnaam mee doen? Daarnaast is Grof Geschud ons creatieve ei waaronder dat nest nu is weggefallen, wat daarmee? Wat blijft over als je de liefde tussen ons weg haalt?

Jullie relatie, de breuk, ... het zijn allemaal persoonlijke verhalen. Hoe ga je te werk wanneer je dit in een voorstelling omzet?

van Velden: Wij zijn in maart een week gaan improviseren in de twee Franse koeienschuren van Lander.

Lander onderbreekt Myrthe al lachend “Bedankt om mijn theater zo goed aan te prijzen!”. De twee ‘koeienschuren’ blijken de oude boerderij *La Lande* te zijn in het Franse Limousin. In 2018 ontdekte Lander dit plekje en na een hoop papierwerk was het 2 jaar later van hem. Op het land ondersteunt hij bedreigde soorten, kweekt hij groenten, waggelen enkele eenden en grazen Françoise, Francine & Francette - 3 zijdezachte schapen - tussen het lange gras. Eén van de oude schuren wordt een theater.

“WANNEER KAN JE IEMAND HET HARDST IN ZIJN ZIEL RAKEN? ALS DIE PERSOON HELEMAAL OPEN STAAT. EN WANNEER STA JE ALS MENS HELEMAAL OPEN? ALS JE MOET GIEREN VAN HET LACHEN.”

van Velden: Wij waren daar dus aan het onderzoeken wat we nog willen betekenen als Grof Geschud. We kwamen er verbijsterend snel achter dat dat totaal niet makkelijk is om te doen. Als Lander tijdens het spelen plots vroeg “Waarom liep het stuk?” deed dat pijn. We hebben toen alles gefilmd en naar onze regisseuses gestuurd (Minou Bosua en Janne Desmet). Zij vonden het dé blauwdruk van onze nieuwe voorstelling, daar hebben Lander en ik toen hard aan getwijfeld. Uiteindelijk hebben we besloten dat we het verhaal wouden vertellen, dat we een voorstelling zouden maken waarbij mensen de zaal verlaten en voelen dat je niet uit elkaars leven moet verdwijnen na een breuk.

Severins: Je leert heel de tijd dat dat de enige manier zou zijn, verdwijnen. En dat vind ik zo frappant aan wat Myrthe en ik nu doen, we horen heel vaak “Waarom zou je dit in godsnaam nog willen?”. Tuurlijk wil ik dit: ik zie haar doodgraag, gewoon op een totaal andere manier nu. Minou heeft op een bepaald moment gezegd: “Jullie hebben de stekker uit jullie liefde getrokken om het duo te kunnen redden. Omdat jullie beseften dat het huwelijk van jullie ‘duoschap’ tienduizend keer belangrijker was dan de liefdesrelatie.” Dat vond ik een mooie reflectie. Het brengt ook in beeld hoe hard wij ons ten dienste stellen van het materiaal. Ons werk zit boordevol biografische elementen omdat we voelen dat geleefd materiaal werkt.

van Velden: Wij kunnen letterlijk zeggen op het toneel “Ja dames en heren dit hebben we niet verzonnen!”

Severins: Hadden we het maar verzonnen.

Een liefdesbreuk gaat voor mij gepaard met verdriet, cabaret doet mij denken aan humor: hoe gaat dat hand in hand voor jullie?

Severins: Een cabaretvoorstelling speelt zich continu af op de grens tussen theater en comedy. Bij Grof Geschud is humor nooit het doel maar altijd een middel tot ontroering. Wanneer kan je iemand het hardst in zijn ziel raken? Als die persoon helemaal open staat. En wanneer sta je als mens helemaal open? Als je moet gieren van het lachen.

van Velden: Dat is zoals op een begrafenis plots heel hard de slappe lach krijgen omdat je moet denken aan dat ene hilarische moment met je oma!

Severins: Ik denk dat dat ook letterlijk is hoe Raf Walschaerts (coaching) de sfeer van een Kommil Foo-voorstelling omschrijft: een hele goede koffietafel. Dat is exact de humor waarnaar je komt kijken, het zijn die soort verhalen waarin de hardste lach en het grootste verdriet tegelijkertijd verscholen zitten.

Hannah Lyssens